

sánctól nyugatra lévő területet pedig szántóként. Az itt található föld alatti épületek veszélyben vannak, ugyanis a szántó területét tulajdonosa el akarja planírozni. A gyűjtött leletanyag a HOM régészeti gyűjteményébe került.

PUSZTAI TAMÁS

140. Erdőtarcsa, Templomi-tábla

(Nógrád megye) U

2003 decemberében ivóvíz-beruházást megelőzően végztünk terepbejárásokat. Erdőtarcsa határában, a Kál-lóra vezető út K-i oldalán, kb. 150×50 méteres területen gyűjtöttünk csekély mennyiségű edénytöredéket, melyek a lengyeli kultúrához köthetők.

BÁCSMEGI GÁBOR

141. Esztergom, Zsidód

(MRT 5. k. 8/30 lh.)

(Komárom-Esztergom megye) Á

A 2003. évi feltárás a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma „Nemzeti Örökség Program 2003” pályázata és a Magyar Mezőgazdasági Múzeum anyagi támogatásával történt. A kutatás célja a falu feltételezett korai magjának próbaátása volt.

1998–1999-ben a falu egy részén Jan Tirpák a Nyitrai Régészeti Intézet geofizikusa, 4,5 hektáron geofizikai méréseket végzett a falu pontosabb megismerése végett. A mérések alapján térképre vetített anomáliák szerint látható, hogy a falu földbe mélyített építményei a Kis-Duna partján húzódva sűrűsödnek, majd a mai 11-es út felé haladva, azaz a falu egykori templomához és temetőjéhez érve, egyre ritkulnak. A földbe mélyített építmények helyei, illetve az egyéb bolygatások, elváltozások nyomai néhol fészkekben, de leginkább szétszórta mutatkoznak.

A feltételezett korai központ helyén két munkahelyen nyitottam árkokat, amelyeket a foltok megjelenése után egyes helyeken kibővítettünk.

A kinyitott felület összesen 246 m², ahol feltártunk négy házat, egy földbe mélyített kemencét, egy szemétdödröt, két felszíni tűzhelyet valamint keskenyebb és szélesebb árkok részleteit, amelyek közül a szélesebbek biztosan vizesárkok voltak.

A négy ház négyféle típushoz tartozott. Az első a már korábban is előkerült kürtös ház. Ez esetben a ház mélysége csak 40 cm. Mérete: 3,20×3,20 m. A bejárattal szembeni jobb sarokban volt a ház kőből épült kemencéje. A kemencével szemközti falon helyezkedett el a kürtő, amelynek félig megmaradt nyoma jól látható volt.

A második ház belső elrendezése eltér az összes eddigi zsidódi háztípusoktól. Mérete: 3,20×2,50 m. Mélysége: 87 cm. A ház hosszanti két oldalán padkát alakítottak ki. Az egyik keskenyebb, mindössze 40 cm széles, ezt ülő padkának alakították ki. A szemközti oldalon egy szélesebb padka volt, amelynek a végébe építették a ke-

mencét. A padka szélessége 120 cm, magassága 30 cm volt. A padka végében kialakított kemence téglalap alakú 120×60 cm. Ezt a szélesebb padkát fekvőhelynek használhatták. Ezt a feltevést alátámasztja a padka szélessége, valamint a végében kialakított kemence. Eddigi kutatásaink során ez az első kemence, amely sárba rakott volt és a kövei is kisebbek voltak az eddigieknél. Érdekes tehát ismételt hangsúlyozni, hogy a ház kemencéje nem a ház padlójába volt mélyítve, hanem a padlótól 30 cm-rel magasabban a padka végében és magasságában volt kialakítva. A ház további érdekessége, hogy mindkét padkáról, egymással szemben két-két vastagabb karó nyomát figyelhettük meg a felmenő falban, amely felért a felszínre.

A harmadik ház csak enyhén, mindössze 20 cm-re mélyedt a földbe. Formája kissé trapéz, mérete: 4,20×3,80 m. Érdekessége, hogy a bejárat kivételével, a ház falánál körbe, a padló szintjétől mélyebben keskeny mélyedés fut, amelynek az alja egyenlőtlen. Azt a benyomást kelti, hogy felmenő deszka falú ház nyoma lehet. Ezt a benyomást kelti a ház bejárata is, ahol a körbefutó mélyedés megszakadt és a bejárat két oldalán két oszlop lenyomata látható, de nem a padlóba mélyítve, hanem a padló szintjén. A ház közepén egy cölöplyuk volt. A padlón különösebb kiképzés nélkül tüzelés nyomát találtuk. A bejárattal szembeni felületen apró kavicsos padlószintet tapasztaltunk.

A negyedik ház az igen ritka háztípusok közé tartozik. A hazai faluátadások során a zsidódit megelőzően eddig csak három helyen került elő hasonló. A kutatás az építmény korát minden esetben megtelepedésünk korai időszakához, a 10. századhoz köti és a jurta állandósult formáját látja benne.

Ez az építmény vágja a trapéz alakú háznak az északi sarkát. Az építmény formája kör alakú volt. A kör alakú folt megjelenésekor a betöltés minősége elvált egymástól. A kör szélén kb. 20–25 cm szélesen a folt betöltése barna kötöttebb agyagos föld volt, kisebb-nagyobb sárga agyagszemekkel. A betöltés többi része igen laza, vöröses színű, hamus feltöltődés volt, benne igen gazdag leletanyaggal. A kör alakú építmény széle teknőszerű enyhe lejtéssel volt kialakítva, szélein többnyire kettős sorban elhelyezkedő karólyukakkal. A fal lejtésének alján a keleti oldalon egy cölöplyuk, a nyugati oldalon három cölöplyuk volt a padlóba vájva. A kör alja kékeszöldes színű agyaggal vastagon volt tapasztva. A tapasztás a cölöplyukak körül is megfigyelhető volt. A kör északi oldalán két sekélyebb gödör helyezkedett el egymás mellett. Az építmény belsejében tűzhely kialakításának nem találtuk nyomát. A kör nagysága: 4×4,20 m.

A földbe mélyített kemencét a löszbe vájták. A megszokottaktól eltérően nem a tűztér alja volt kitapasztva, hanem a kemence boltozata és oldalfala. Az átégések is ugyanígy mutatkoztak. A kemence alja nem volt átégve, csak vastagon borította a hamu- és faszénréteg. A kemence oldala és boltozata erősen át volt égve. Kövek nem erősítették a kemence belsejét.

A felszíni tűzhelyek közül az egyik kerámiadarabokból kirakott felület volt, vékony tapasztással 40 cm-re a jelenlegi felszín alatt. A másik egy U alakú, szélein nagyobb kövekből kialakított tűzhely volt, apró folyami kavicssal kevert vastag tapasztással.

A vizesárkok oldalfalain jól megfigyelhetők voltak a víz által kialakított bemosódások rétegződései, ahonét pollenanyag vizsgálatára újabb lehetőségek adódtak a mintavételre.

A feltárt objektumok leletanyaga a kerámiaanyag alapján egységesen a 10–11. századra tehető.

Az ásatáson részt vettek Kőrösi Andrea archeobotanikus, Farkas Zoltán, Jakab Attila, Tóth Andrea, Jankovics Norbert régészhallgatók.

MOLNÁR ERZSÉBET

142. Fegyvernek, Hillér (Kavics-part)

(Jász-Nagykun-Szolnok megye) U, R, B

2003 május–júniusában a fegyverneki homokbányában folytatódott az a régészeti leletmentések, amelyek az előző esztendőben, az illegálisan működő homokbánya falában jelentkezett beásások kibontásával kezdődtek. Jelen alkalommal a lelőhely váratlan rekultiválásával részben megsemmisült, illetve felszínre került objektumok feltárása volt a feladat. Az egykori meredek bányafalat félkör alakban széles rézsűvel megszüntették, így viszonylag nagy felületen rajzolódott ki az őskor különböző periódusaiból (újkőkor, rézkor, késő bronzkori gávai kultúra) származó objektumok. Ezek közül a neolitikus, nagyrészt telepögdrökből előkerülő emlékanyag (AVK és tiszai kultúra) mondható a legbősegebbnek. A hulladékgödrök mellett a tiszai kultúra egy kb. 6×4 m-es felületen paticsomladékkal mutatkozó házmaradványát is dokumentáltuk.

Munkatársak: Cseh János, Polgár Zoltán, Tárnoki Judit régészek, Hegedűs Gabriella gyűjteménykezelő.

CSÁNYI MARIETTA

143. Fehérvárcsurgó, Kisvár-domb

(Fejér megye) V

Fehérvárcsurgó község ÉNy-i végétől ÉNy-ra kb. 3 km-re, a Gaja-patak jobb (Ny-i) partja felett emelkedik a Kisvár-domb. Az irodalomban és egyes térképeken Kisvár-hegy néven is szerepel. 1950-ben, nem méretarányosan, vázlatosan felmértem.⁷ Az 1980-as években többször is bejártam a környéket és az 1:10 000-es térképre vázlatosan bejelöltem a Kisvár-domb és a Keresztes-hegy őskori telepének kiterjedését.

1989–1990-ben Jungbert Béla végzett itt ásatást. Átvágta a Kisvár-domb Ny-i végében lévő rövid sáncot és a hegytető K-i nyúlványát elválasztó árkot, valamint a

K-i teraszokon két egykori ház nyomait tárta fel. Valamennyi a kora vaskorba datálható,⁸ de a felszínen középső bronzkori, az urnamezős kultúra késői fázisába tartozó és római kori cserepek is találhatók.

A terület felmérését 2003. március–április hónapban, az időjárástól függően elosztva, összesen négy nap terepmunkával végeztem el, egy segítséggel, amit a szerkesztés és rajzolás követett. A Bakony-hegység K-i végében a Gaja-patak jobb (Ny-i) partjától kezdődően egy nagy fennsík terül el, jelenleg vadvédelmi terület. Átmérője K–Ny irányban kb. 2 km, É–D-i irányban kb. 1,1 km. A fennsík KDK-i végéből, keskeny hegynyereg után nyúlik ki a Kisvár-domb, önálló hegyként. Az egész terület és messze környéke erdő. A 18. században erdő, a 19. század közepén szántóföld, a 20. századtól azonban ismét erdő borítja.⁹

A Kisvár-domb fennsíkjának alakja nagyjából háromszög alakú, de oldalai erősen kanyarognak. Köröskörül igen meredek, több helyen sziklás hegyoldal övezi. Mélyen az ÉK-i széle alatt a Gaja-patak völgye húzódik. A fennsík legmagasabb része a Ny-i végében emelkedik, innen K irányába egyenletesen lejt, K-i vége 45 m-rel alacsonyabb szinten van. Az őskori vár két részre oszlik. Ny-i fele a nagyobbik, a K felé eső kisebbik rész jóval rövidebb és keskenyebb. A vár Ny-i vége keskeny hegynyeregen át függ össze a nagy fennsíkkal. Ez az egyetlen könnyen támadható oldala, ezért itt egy magas sánc védte. A sánc hossza 60 m, belső magassága eléri a 2 m-t, de a DK-i vége már alig észrevehető. A sánc külső oldala alatt mély, természetes eredetű árok húzódik, melynek felső vége a keskeny nyeregben végződik. Ezt használták fel az őskorban. A nyeregen át a vár területébe újkori földút vezet, feltöltötték az árkot, és lefaragták a sánc É-i végét. Ezért ezen a rövid szakaszon már nem az eredeti őskori állapotot találjuk, az egykori kapunyílás alakja bizonytalan.

A sáncot 1989–1990-ben Jungbert Béla egy kutatóárokkel és szelvényvel átvágta, ennek nyomát jelenti a sáncba mélyedő 12 m széles, 15 m hosszú nyitott gödör.

Sáncot máshol az egész vár területén nem találunk. Az egykori őskori telep szélét a rendkívül meredek hegyoldal felett kanyargó, jól meghatározható, természetes hegyperem jelenti, ehhez alkalmazkodva a telep alakja szabálytalan.

A vár másik, jóval kisebb része a keskeny K-i nyúlványt foglalja magába. A két várrész között árok húzódik, ezt azonban közepén (bizonyára az újkorban) feltöltötték, ahol földút vezet be a K-i várrészbe. Az árok két vége szerint természetes eredetűnek tűnik, amelyet az őskorban nyilván még mélyítették is, de az említett feltöltés miatt az eredeti alakját nem ismerjük. Jungbert

7 NOVÁKI GY.: Fejér megye őskori földvárjai. ArchÉrt 79 (1952) 3–19.

8 RégFüz 43 (1991) 9., 44 (1992) 8–9., Alba Regia XXVI (1997) 188, 191.

9 I. katonai felmérés X / XIX. II. katonai felmérés 52 / XXIX, 1847. III. katonai felmérés 5060/4, 1928.